

Ἁγιοί

Κολλυβάδες

Ἐκκλησιαστική Ἐπιθεώρησης Ἐκκλησίας Ὁρθοδόξου Πίστεως Ζωῆς καὶ Ὁμολογίας

Στοιχεῖα συμφώνως τῷ Νόμῳ: ἰδιοκτῆτης, ἐκδότης,

διευθυντής:

π. Νικόλαος Δημαρᾶς Δρ. Ν.

Διεύθυνσις: Βαρδακουλᾶ 47 πάροδος 3,
30300 Ναύπακτος. Τηλ.: 26340/31805 ἢ 22179

Διανέμεται δωρεάν. Συνδρομές προαιρετικές
στήν ὡς ἄνω διεύθυνσιν

(Τιμὴ φύλλου τυπογραφείου: λεπτά 30).

Ἀπρίλιος 2003

Ὅταν οἱ φύλακες προδίδουν

Πρὸς τὸν συνήγορον τῆς αἵρέσεως τοῦ
Νεοημερολογιτικοῦ-Οἰκουμενισμοῦ
Μοναχόν κ. Θεόκλητον Διονυσιάτην

*"Βαδίζοντες τὴν ἀπλανῆ καὶ ζωηφόρον ὁδόν,
ὀφθαλμόν μὲν ἐκκόψωμεν σκανδαλίζοντα, μὴ
τόν αἰσθητόν ἀλλὰ τὸν νοητόν. Οἶον, ἔάν ὁ
Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Πρεσβύτερος, οἱ ὄντες
ὀφθαλμοὶ τῆς Ἐκκλησίας, κακῶς
ἀναστρέφονται καὶ σκανδαλίζωσι τὸν λαόν,
χρῆ αὐτούς ἐκβάλλεσθαι. Συμφέρον γάρ ἐστίν
ἀνευ αὐτῶν συναθροίζεσθαι εἰς εὐκτήριον
οἶκον, ἢ μετ' αὐτῶν ἐμβληθῆναι, ὡς μετὰ
Ἄννα καὶ Καϊάφα εἰς τὴν γέεναν τοῦ πυρός."*

Ἁγίου Μεγάλου Ἀθανασίου, PG 35, 22

*"Καθολικὴν Ἐκκλησίαν τὴν ὀρθὴν καὶ
σωτήριον τῆς εἰς αὐτόν πίστεως ὁμολογίαν ...
ὁ τὸν ὄλων εἶναι ὁ Θεὸς ἀπεφάνητο ."*

Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, (P.G. 90, 132)

Παράξενη Θεολογία ἀναπτύσσει τελευταία ὁ
μοναχὸς π. Θεόκλητος Διονυσιάτης. Μᾶλλον
ἐκ κοιλίας φθέγγεται. Θεωρεῖ ἀνάξια
ὅποιαδήποτε ἀναφορά στοὺς Ἁγίους Πατέρες
καὶ παραπέμπει στό καινοτόμο ἔργο τοῦ
Λατινόφρονος κ. Χριστοδούλου γιὰ νά

στηρίξει τίς ἀντιπατερικές ἀπόψεις του.

(Ὁ Γ. Ζερβὸς γράφει γιὰ τὸν κ. Χριστόδουλον: "συμπλέει καὶ
συνεμάχησε μὲ τὸν μέγαν αἰρεσιάρχη Πάπαν"! "Ο.Τ." 28.03.03,
σελ. 1)

Θέλει νά ἀγνοεῖ τὴν παράδοση τῆς
Ἐκκλησίας στό μεγάλο πρόβλημα
τῆς διασπάσεως τῆς ἐνότητος τῆς Ἀγιωτάτης
Ἐκκλησίας μας μὲ τὴν παράνομη εἰσαγωγή
τοῦ νέου καλενδαρίου. Εἰσαγωγή πού
στηρίχτηκε στή βία, στοὺς διωγμούς, στοὺς
ἀποσχηματισμούς ἀγνῶν λευιτῶν, στίς
κατεδαφίσεις Ἱερῶν Ναῶν τῶν Ἐκκλησιῶν
Ἑλλήνων, πού ἀντιστάθηκαν στήν Καινοτομία
τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ καὶ διακρατοῦν
ἀμόλυττο τό Ἅγιο Ἐκκλησιαστικὸν Θυσιαστήριον
ἀπὸ τό μῖσος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Ἀναφέρεται στά συγκλονιστικὰ γεγονότα
πού λαμβάνουν χώρα στίς μέρες μας μὲ
ἀλλαζονεῖα! Χαρακτηριστικὸν ἰδίωμα τοῦ
ἀνδρός!

Ὡς μέτρο κρίσεως γιὰ τὴ θέση πού ὀφείλουν
οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ νά κρατήσουν, ὅταν κηρύσσεται
αἵρεση χρησιμοποιεῖ τίς δικές του
ὑποκειμενικές ἀξιολογήσεις. Θεωρεῖ τὸν
ἑαυτό του αὐθεντία!... Καταφέρεται ὑβριστικά
κατὰ τοῦ Ἁγιωτάτου, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν,
Γέροντος Εὐθυμίου, μεγάλου ὄντως ἀνδρός,
πρώην καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς
Ἐσφιγμένου, ὅστις ἐκοιμήθη ὀσιακά στήν
Ἱεράν Μονὴν Ἐσφιγμένου.

Θεωρεῖ ὅτι σήμερον καμμία αἵρεση δέν
κηρύσσεται καὶ ὅτι ὁ "πατριάρχης" κ.
Βαρθολομαῖος εἶναι ὁ Ἐκκλησιαστικὸς καὶ δέν
ἐπιτρέπεται ἡ διακοπὴ τοῦ μνημοσύνου του
ἀπὸ τοὺς ἀγιορευτῆρας μοναχοὺς. Ὅσοι
διακόπτουν τό μνημόσυνο θεωροῦνται
"σχισματικοί", "πλανεμένοι" ἢ καὶ "αἰρετικοί".

Πόσο μᾶς θυμίζουσι τὰ γραφόμενά του τὰ
λόγια τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων τῆς
ἐποχῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ: "Μὴ
τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, εἰ
μὴ οὗτος ὁ ὄχλος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον!"

Ἐμεῖς οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ εἴμαστε, κατὰ τὸν π.
Θεόκλητον, ὁ ὄχλος, οἱ ἀμαθεῖς, ἐνῶ ἐκεῖνος
εἶναι ὁ σοφός! Αὐτὸς πού γνωρίζει καὶ εἶδε
πολλὰ καὶ ἄρα δικαιούται νά ὀμιλεῖ ἀπὸ καθέ
δρας!

Οἱ θέσεις του βέβαια δέν ἀντέχουν στό φῶς
σοβαρῆς κριτικῆς. Ἡ ὁ μοναχὸς Θεόκλητος
δέν ἔχει ἐπαφή μὲ τὴν πραγματικότητα, λόγῳ
τοῦ προκεχωρημένου τῆς ἡλικίας του, ἢ
ἐσκεμμένα διαστρέφει τὴν ἀλήθεια.

Γράφει: "Πρέπει νά εἴμεθα προσεκτικοὶ καὶ
μὴ κατηγοροῦμεν τοὺς ἡγέτες τῆς Ἐκκλησίας,
ὅτι εἶναι οἰκουμενιστῆρες, ἐπειδὴ οἱ σύγχρονες

συνθήκες οδηγούν σε συναντήσεις και σε κάποιες άβρόγτες και φιλοφροσύνες με έτεροδόξους". ("Ο.Τ.", 2003, σελ. 3).

Θά απαντήσουμε τόσο μέσα από τα γραφόμενα αγωνιστών και ειλικρινών θεολόγων, όσο και με την διδασκαλία των Άγιων Πατέρων μας, οι οποίοι είναι ξεκάθαροι στο θέμα της διακοπής του μνημοσύνου των αίρετικά κηρυσσόντων επισκόπων, μητροπολιτών, πατριαρχών ή και απλών πρεσβυτέρων και γερόντων πνευματικών, όταν κηρύσσεται αίρεση.

Κηρύττει αίρεση ο φερόμενος ως οικουμενικός πατριάρχης; Γράφει ο κ. Νικόλαος Σωτηρόπουλος.

"Ο οικουμενισμός τόν οποίο κηρύττει και προωθεί ο Πατριάρχης, είναι αναμφισβητήτως αίρεση, ή μάλλον παναίρεση, ή, άκομη χειρότερα, πανθρησκεία, την οποία επίσης κηρύττει ο πατριάρχης, με τη δήλωσή του ότι όλες οι θρησκείες και όλοι οι λαοί, τόν ίδιο Θεό λατρεύουν! Συμφώνως δέ προς αυτό τό φρόνημά του ο Πατριάρχης συμμετέχει σε διαθρησκειακές συνάξεις. Θά έπραττε τούτο ο Μωϋσής ή ο Παύλος ή ο Μέγας Άθανάσιος;"... "Η Α' και Β' Οικουμενικές Σύνοδοι συνέταξαν τό Σύμβολο της Πίστεως και δι' αυτού διακηρύσσεται ότι ή Έκκλησία είναι Μία. Άλλ' ο Οικουμενικός και οικουμενιστής Πατριάρχης τό 1993 στό Μπάλαμαντ του Λιβάνου διά μέσου του αίρεσιάρχου Αύστραλίας, Στυλιανού, εκπροσώπου του Οικουμενικού Πατριαρχείου και προέδρου της Έπιτροπής των Όρθοδόξων στό Διάλογο με τους Παπικούς, με την υπογραφή συμφωνίας με τους Παπικούς κήρυξε ότι ή Όρθοδοξία δέν έχει την μοναδικότητα ως Έκκλησία, άλλ' Έκκλησία είναι και ο Παπισμός, αδελφή Έκκλησία, και μάλιστα ο Παπισμός έχει τό προβάδισμα! Κατά τό σύμβολο Νικαίας-Κωνσταντινουπόλεως και πρώτα βεβαίως κατά την Άγία Γραφή, υπάρχει Μία Έκκλησία, αυτή πού κατέχει την μία πίστι, την αλήθεια, αλλά κατά τόν πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως και τους όμόφρονές του υπάρχουν πολλές Έκκλησίες. Καί συνεπώς απαγγέλλοντας τό Σύμβολο της Πίστεως πρέπει νά λέμε, "Πιστεύω... εις πολλές, άγίας, καθολικάς και άποστολικάς Έκκλησίας"! ... "Οί Πατέρες απέκοψαν τους Παπικούς από την Έκκλησία ως αίρετικούς και ο Πατριάρχης για αυτή την πράξη τους θεωρεί τους Πατέρες θύματα του

άρχεκάκου όφους και ύποδίκους ένώπιον του Θεού, για τους όποιους πρέπει νά προσευχώμεθα νά τους έλεήσει ο Θεός." ...

"Οί Άγιες Σύνοδοι διά των Έερών Κανόνων καταδικάζουν τίς συμπροσευχές και τους συγχρωτισμούς με τους αίρετικούς. Καί πρώτα βέβαια καταδικάζει τίς θρησκευτικές σχέσεις με τους αίρετικούς ή Άγία Γραφή (Β' Έωάν. 10-11). Άλλ' ο Οικουμενικός Πατριάρχης όχι μόνο συμπροεύχεται με αίρετικούς και άλλες έγκάρδιες σχέσεις έχει με αυτούς, αλλά και φρονεί και δηλώνει, μάλιστα και γραπτώς, ότι οι Κανόνες πού άπαγορεύουν αυτές τίς σχέσεις με τους έτεροδόξους, πρέπει νά καταργηθούν. Αυτοί οι Κανόνες κατά την έκφραση του κ. Βαρθολομαίου είναι τά τείχη του αίσχους! Οί θρησκευτικές σχέσεις με τους αίρετικούς είναι βεβαίως παραβάσεις. Άλλ' ή θεωρητική ύποστήριξη τέτοιων σχέσεων είναι αίρεση, αίρεση καταδικασμένη, άφου οι Έεροί Κανόνες και ή Άγία Γραφή άπαγορεύουν τέτοιες σχέσεις. ... (υπογράμμιση ήμετέρα).

Συνεπώς, όρθως ή Έερά Μονή Έσφιγμένου κατηγορεί τόν Πατριάρχη και δέν μνημονεύει τό όνομά του. Όρθως δέ κατηγορεί και όσους συντάσσονται με τον Πατριάρχη και άντιτάσσονται σ' αυτή και άντιπαρατάσσονται και επιδιώκουν την έξωση των πατέρων από τό σπίτι τους, τό Μοναστηρι τους, και την άπέλασή τους." ("Ο.Τ." 28.02.2003, σελ. 6)

Έμεϊς ρωτάμε είναι καταδικασμένη αίρεση ο Νεοημερολογιτικός Οικουμενισμός; Χρειάζεται καταδίκη της αίρέσεως για νά διακοπεί ή κοινωνία των αίρετικά κηρυσσόντων;

Τά θέματα αυτά τά έχουν λύσει οι Άγιοι Πατέρες μας. Τόσο με τόν 31ο Άποστολικό Κανόνα προτρέπουν οι Άγιοι Άπόστολοι τους πιστούς νά διακόπτουν την κοινωνία των άσεβων επισκόπων, όσο και με τόν ΙΕ' Έερόν Κανόνα της ΑΒ' Συνόδου επιβάλλεται ή άποτείχιση.

Ό ΙΕ' Έερός Κανών όρίζει ότι και πρό Συνοδικής διαγνώμης όφείλουν οι πιστοί νά διακόπτουν τό μνημόσυνο των αίρετικά κηρυσσόντων ήγετών της Έκκλησίας, έφ' όσον αυτοί γυμνή τη κεφαλή επ' Έκκλησίας διδάσκουν αίρετικά. Η διακοπή της κοινωνίας επιβάλλεται, όπως θά δούμε στή συνέχεια, διότι οι άνθιστάμενοι άπομακρύνονται από την κοινωνία ουχί άληθινών επισκόπων αλλά ψευδεπισκόπων.

Σημασία δέν ἔχει τί λέγει ὁ γνωστός γιά τήν φιλοπαπικήν θεολογίαν του καί λατινοφρονῶν κ. Μπούμης ("Ὁρθόδοξος Τύπος" 14.02.03), ὅτι τάχα δέν εἶναι δυνατή ἡ διακοπή τῆς κοινωνίας, ἐάν δέν ὑπάρχει συνοδική καταδίκη, ἀλλά τί διδάσκουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας.

"Ἐτσι ὁ πολὺς Ἅγιος Νικόδημος γράφει ἐπί λέξει: "ἐάν οἱ ρηθέντες πρόεδροι εἶναι αἰρετικοί, καί τήν αἵρεσιν αὐτῶν κηρύττουσιν παρρησία, καί διά τοῦτο χωρίζονται οἱ εἰς αὐτούς ὑποκείμενοι, καί πρό τοῦ νά γένη ἀκόμη συνοδική κρίσις περί τῆς αἰρέσεως ταύτης, οἱ χωριζόμενοι αὐτοί, ὄχι μόνον διά τόν χωρισμόν δέν καταδικάζονται, ἀλλά καί τιμῆς τῆς πρεπούσης, ὡς ὀρθόδοξοι εἶναι ἄξιοι, ἐπειδή ὄχι σχίσμα ἐπροξένησαν εἰς τήν Ἐκκλησίαν μέ τόν χωρισμόν αὐτόν, ἀλλά μᾶλλον ἠλευθέρωσαν τήν Ἐκκλησίαν ἀπό τό σχίσμα καί τήν αἵρεσιν τῶν ψευδεπισκόπων αὐτῶν. Ὅρα καί τόν λα' Ἀποστολικόν." (Ἱερὸν Πηδάλιον, ἐρμηνεῖα εἰς τόν ΙΕ' τῆς ΑΒ' Συνόδου, σελ. 358, ἀκριθῆς ἀνατύπωσις τῆς γ' ἐκδόσεως τοῦ 1864, Θεσσαλονίκη 1982). Καί εἰς τήν ἐρμηνείαν τοῦ ΛΑ' Ἀποστολικοῦ ἀναφέρει ξεκάθαρα ὁ Ἅγιος ἐπί λέξει: "Ὅσοι δέ χωρίζονται ἀπό τόν Ἐπίσκοπόν τους πρό συνοδικῆς ἐξετάσεως, διατί αὐτός κηρύττει καμμίαν κακοδοξίαν καί αἵρεσιν, οἱ τοιοῦτοι, ὄχι μόνον εἰς τά ἀνωτέρω ἐπιτίμια δέν ὑπόκεινται, ἀλλά καί τήν πρέπουσαν εἰς τούς ὀρθοδόξους τιμὴν ἀξιώνονται, κατά τόν Ιε' τῆς α' καί β'". (Ἱερὸν Πηδάλιον, σελ. 34).

Μή ξεχνᾶμε ὅτι ὅλα αὐτά δέν εἶναι μόνον γνώμη τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου ἀλλά γνώμη τῆς Ἐκκλησίας ἐπικυρωμένη ἀπό τόν Ἅγιον Μακάριον τόν Νοταρᾶν καί τόν σοφόν Ἀθανάσιον τόν Πάριον, οἱ ὁποῖοι μετὰ συνοδικήν ψῆφον ἐπεθεώρησαν τήν πρώτην ἔκδοσιν τοῦ Ἱεροῦ Πηδαλίου. (Νεοφύτου Ζ', Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου γράμματος, σελ. κ' τοῦ Ἱεροῦ Πηδαλίου).

Τώρα, ἂν ὁ π. Θεόκλητος θεωρεῖ ὅτι τά θανατηφόρα ἀνοίγματα πρὸς τούς παναιρετικούς καί ἀμετανόητους Προτεστάντες καί τούς Παπικούς, οἱ λατρευτικὲς κοινὲς ἐκδηλώσεις, ἢ διακοινωνία μαζί τους, οἱ συμπροσευχές μέ τούς Μουσουλμάνους, τους Βουδιστές καί τούς Ἑβραίους καί ὅλον τό συνονθύλευμα τοῦ Πονηροῦ ἀποτελοῦν φιλοφρονήσεις (!) καί κοινωνικὲς ἀβρότητες, τότε ὑποτιμᾶ τήν νοημοσύνη μας καί διαστρεβλώνει σκόπιμα τήν ἀλήθεια κοροϊδεύοντας τόν ἑαυτό του.

Νά μᾶς συγχωρεῖ ὁ π. Θεόκλητος καί ὁ Λατινόφρων φίλος του κ. Μπούμης ἀλλά δέν

θά τοὺς ἀκολουθήσουμε στὸν βόθυνον πού θέλουν νά μᾶς ὀδηγήσουν.

Τὸν ἀποστάτη, καί μέγα ἐλεύθερο τέκτονα, Ἀθηναγόρα ἀκολούθησαν οἱ νέοι ἀποστάτες τῆς Πίστεως, ὁ κακῆ τῆ μνήμη τυμπανιαῖος, ὡς καί ὁ προκάτοχός του κ. Δημήτριος, καί ὁ κ. Βαρθολομαῖος.

Ἄνετρεψαν τό Σύμβολον τῆς Πίστεως οἱ κηρύσσοντες γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τήν μεγαλύτερη ἐκκλησιολογικὴ αἵρεση τῶν αἰώνων; "Ἀπατώμεθα καί ἀμαρτάνομεν ἐάν νομίζωμεν ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος πίστις κατῆλθεν ἐξ οὐρανοῦ καί ὅτι τά ἄλλα δόγματα εἶναι ἀνάξια. Τριακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἐξέλεξαν τόν Μουσουλμανισμόν διά νά φθάσουν εἰς τόν Θεόν καί ἄλλαι ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων εἶναι Διαμαρτυρόμενοι, Καθολικοί, Βουδισταί. Σκοπός κάθε θρησκείας εἶναι νά βελτιώσῃ τόν ἄνθρωπον". (Ὁρθόδοξος Τύπος" ἀριθμ. φύλ. 94, σελ. 1968).

Στὴν "Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν", 461, 16.12.'98 ἔγραφε ἀναισχύντως ὁ κ. Βαρθολομαῖος: "οἱ κληροδοτήσαντες εἰς ἡμᾶς τήν διάσπασιν (σημ. συγγραφέως, Ὁρθοδόξων καί Παπικῶν), προπάτορες ἡμῶν ὑπῆρξαν ἀτυχῆ θύματα τοῦ ἀρχεκάκου ὄφεως καί εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ. Αἰτούμεθα ὑπὲρ αὐτῶν τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ὀφείλομεν ἐνώπιον Αὐτοῦ ὅπως ἐπανορθώσωμεν τά σφάλματα ἐκείνων"!!!

Νά διορθώσῃ δηλ. ὁ Λατινόφρων καί Οἰκουμενιστής κ. Ἀρχοντῶνης Βαρθολομαῖος τοὺς Ἁγίους Πατέρας!!!

Νά τοὺς χαίρεστε π. Θεόκλητε καί κ. Μπούμη πού ἐξουθενώνετε ὅσους ἀντιστέκονται στήν Οἰκουμενιστικὴ λαίλαπα καί συντάσσεσθε μέ τοὺς διώκτες τῶν Ἐσφιγμενιτῶν Πατέρων.

Ἐνώπιον τῶν ἀντιχρίστων Μωαμεθανῶν ὁ κ. Βαρθολομαῖος ἐπίσης δήλωσε: "Εὐχομαι ὅπως ὁ οἰκτίρμων καί ἐλεήμων Θεός σᾶς χαρίζει ὑγίαν κλπ. ... πιστεύομεν ὅτι ὁ Θεός εἶναι Θεός τῆς εἰρήνης, πατήρ οἰκτιρμῶν καί εὐαρεστεῖται εἰς τήν εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν ἀνθρώπων καί μάλιστα αὐτῶν πού τόν λατρεύουν, ἀνεξαρτήτως τῶν διαφορῶν εἰς τήν πίστιν μεταξύ τῶν μεγάλων μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν"!

Καί ἐνώπιον τῶν Βουδιστῶν, τῶν Μπαχάι, Σίχ, Ταοϊστῶν, Ἰνδουιστῶν, Σунτουιστῶν, Ἀνιμιστῶν, Παγανιστῶν, Σαμάνων καί κανιβάλων ἐξέφρασε τήν εὐχήν: "Ἐν μέσῳ τῆς ποικιλίας μας ἀναζητοῦμε νά γνωρίσουμε καί

νά κοινωνήσουμε πλήρως μετά της παρουσίας του Θεού. Δυνάμεθα νά μοιραστούμε τήν επιθυμία αὐτή γιά Θεό, βλέποντες στίς διαφορές μας τό μυστήριον τῆς πανσυμπεριλαμβανούσης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ διά τήν δημιουργίαν του. "Ἄς ἐξακολουθήσουμε ἐργαζόμενοι διά τήν ἀγάπην, εἰς τήν ἀποδοχήν μας ἀλλήλων ἄνευ κρίσεως, ὡς τέκνα Θεοῦ" (Σικάγο, 03.11.'97).

Τό 1994 εἶχε δηλώσει καί τά ἐξῆς φρικιαστικά: "... θά πρέπει νά συντελέσωμεν ὅλοι μας εἰς τήν προώθησιν τῶν πνευματικῶν ἀρχῶν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τῆς ἀδελφωσύνης καί τῆς εἰρήνης. Τοῦτο ὁμως θά μπορέσει νά γίνῃ μόνον ἐάν εἴμεθα ἐνωμένοι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἐνός Θεοῦ... Ρωμαιοκαθολικοί καί Ὁρθόδοξοι, Προτεστάνται καί Ἑβραῖοι, Μουσουλμάνοι καί Ἰνδοί, Βουδιστάι ..." (6η Γεν. Συνέλευση τῆς Παγκοσμίου Διασκέψεως Ὁρθοδόξων καί Εἰρήνης στήν Ἰταλία τό 1994.)

Μόνος τοῦ ὁμολογεῖ ὁ κ. Βαρθολομαῖος ὅτι εἶναι Οἰκουμενιστής. Τί ἔτι χρειάζονται μαρτύρων;

Πολύ ὀρθά, λοιπόν, ἐπισημαίνει ὁ ἀγωνιστής Θεολόγος κ. Νικόλαος Σωτηρόπουλος, ὅτι εἶναι πασιδῆλος ἡ αἵρεσις. Γιά γεγονότα πασιδῆλα οὔτε κἄν στά κοσμικά δικαστήρια δέν διατάσσεται ἀπόδειξις, πόσον μᾶλλον στήν Ἐκκλησίαν, ὅπου καί ἡ παραμικρή ἀπόκλισις ἀπό τήν Πίστιν κατατάσσει τόν καινοτόμο στούς αἰρετικούς. "Ὅλοι αὐτοί οἱ Βαρθολομαῖοι, οἱ Χριστόδουλοι, οἱ Στυλιανοί, οἱ Αὐγουστῖνοι, οἱ Δαμασκηνοί, οἱ Γρηγόριοι καί οἱ ὁμοιοί τους δέν ἀποτελοῦν τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ἐκουσίως ἐνεδύθησαν κατάραν ὡς ἱμάτιον, κἄν τε Πάπαι κἄν τε Πατριάρχαι, κἄν τε κληρικοί, κἄν τε λαϊκοί, κατά τήν Πανορθόδοξον Σύνοδον τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1848. Πᾶς νεωτερισμός ἀποτελεῖ ὑπαγόρευμα τοῦ Διαβόλου κατά τήν Πανορθόδοξον Σύνοδον, κάθε νεωτερίζων καί οὕτως ἀναισχύντως βλασφημῶν τό Πανάγιον Πνεῦμα, ἤδη ἠρνήθη τήν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἤδη ἐκουσίως καθυπεβλήθη εἰς τό αἰώνιον ἀνάθεμα, διά τό βλασφημῆσαι εἰς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, ὡς τάχα μή ἀρτίως λαλήσαν ἐν ταῖς Γραφαῖς καί Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις...

Γι' αὐτό, ὅποιος ἐπιθυμεῖ τήν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του ὀφείλει πάραυτα νά ἀποτειχισθεῖ. Νά συνταχθεῖ μετά τῶν Ὁρθοδόξων. Νά ἐγκαταλείπει τόν Οἰκουμενισμόν καί τούς ψευδοδιδασκάλους, κατά τόν ΙΕ' τῆς ΑΒ' Συνόδου, ὡς ὁ Θεόκλητος Διονυσιάτης καί ὁ Λατινόφρων κ. Μπούμης. Νά φύγει τόν μολυσμόν τῆς αἰρέσεως τοῦ Νεοημερολογιτικοῦ-Οἰκουμενισμοῦ καί τούς ψευδεπισκόπους του.

Γιά ὅλους αὐτούς ἰσχύουν τά λόγια τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ: "Ἰδοὺ γεγόνασί μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμειγμένοι πάντες χαλκῷ καί σιδήρῳ ... οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου καί ἐβεβήλουν τὰ ἅγια μου. Ἀναμέσον ἀγίου καί βεβήλου οὐ δέεστελλον καί ἀναμέσον ἀκαθάρτου καί καθαροῦ οὐ δέεστελλον ..." (κβ', 17-31).

Οἱ Λατίνοι εἶναι αἰρετικοὶ καταδικασθέντες ὑπὸ ἄνω τῶν διακοσίων Ἁγίων Πατέρων ὡς αἰρετικοί καί ἀπὸ πολλῆς Συνόδου τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

(Βλ. Σύνοδον τοῦ 879 ἐπὶ Ἁγίου Μ. Φωτίου, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ὡς 8η Οἰκουμενική. Πατρός. Γ. Μεταλληνοῦ "Ο.Τ." 07.02.03, σελ. 6). Γιά ὅλα αὐτά ἔχουμε γράψῃ κατ' ἐπανάληψιν στό παρελθόν καί εἶναι ἀυπαόδεικτα, γι' αὐτό δέν τά ἐπαναλαμβάνουμε ἐδῶ. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ ἄς ἀνατρέξῃ σέ προηγούμενα τεύχη τῶν "Ἁγίων Κολλυβάδων")

"Ὅταν, λοιπόν, οἱ ἀνωτέρω ἡγέτες τοῦ Νεοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, κοινωνοῦν παντοιοτρόπως μέ αὐτούς (βλ. Ραβένναν 2002 καί π. θ. Ζήση: "Ραβέννα", "Ο.Τ." 28.07.02, σελ. 1), κάνουν κοινὰ ἀνακοινωθέντα (Χριστόδουλος καί πάπας Βοϊτύλας στήν Ἀθήνα 2002), ὅταν συνυπογράφουν ἀμοιβαία ἀναγνώριση τῶν μυστηρίων (Μπάλαμαντ 1993 καί Ρώμη 1990, ἄρση τῶν ἀναθεμάτων 1965), μέ ἐπαναλαμβανόμενες παρόμοιες ἐνέργειες, κηρύσσουν ἢ δέν κηρύσσουν καί κατεγνωσμένην ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων καί τῶν Συνόδων αἵρεση;

Ἄναμφισβήτητα ναί!

"Ὅταν κοινωνοῦν μυστηριακά μέσῳ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ἀντιοχείας μέ τούς Μονοφυσίτες καί κάνουν συμφωνίες μαζί τους πού γίνονται πράξη, (Σαμπεζύ 1991, βλ. θέσεις Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, "Ο.Τ." 10.01.03 σελ. 1), ἐνώνονται δηλ. μυστηριακά μέ αἰρετικούς πού εἶναι καταδικασμένοι ἀπὸ τήν Ἁγίαν Δ' Οἰκουμενικήν Σύνοδον, κηρύσσουν ἢ δέν κηρύσσουν κατεδικασμένην αἵρεση;

Ἄναμφισβήτητα ναί!

(Βλ. καί π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ: "Οἱ Διάλογοι χωρὶς προσώπειον", "Ο.Τ." 12.07.02, σελ. 1 καί 5).

Τότε εἶναι πέρα γιά πέρα δικαιολογημένη καί κατά τά λεγόμενα τοῦ κ. Μπούμη ἡ ἀποτείχιση. Ἡ διακοπή τοῦ μνημοσύνου τῶν κακοδόξων ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν.

Στόν δέ αἰρετικούς περιποιούμενον, κατά τόν Ἅγιον Δοσίθεον, π. Θεόκλητον Διονυσιάτην ὑπενθυμίζουμε τούς πλήρεις χάριτος λόγους τῶν πρό αὐτοῦ ἀθλησάντων ἀληθῶν Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν, πού ἐπισφράγισαν μέ τό αἶμα τους τήν διακοπή τοῦ μνημοσύνου τοῦ Λατινόφρονος Πατριάρχου Βέκκου:

"Εἰ γάρ τό ἀπλῶς χαίρειν εἰπεῖν, κοινωνίαν δίδωσι τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, πόσον ἢ διάτορος αὐτοῦ μνημοσύνη καί ταῦτα αὐτῶν τῶν θείων μυστηρίων φρικτῶς προκειμένων;... Καί πῶς ταῦτα ἀνέξεται ὀρθοδόξου ψυχῆ, καί οὐκ ἀποστήσεται τῆς κοινωνίας τῶν μνημονευσάντων αὐτίκα, καί ὡς καπηλεύσαντας τά Θεῖα τούτους ἡγήσεται;"

Γιά νά ἀνατραποῦν καί τά ὅσα ἀναληθῶς προσπάθησε νά παρουσιάσει καί ὁ π. Γεώργιος Καψάνης μέσῳ τοῦ "Ο.Τ." 21.06.02 καί νά δικαιολογήσει τήν προδοσία τοῦ κ. Βαρθολομαίου δημοσιεύσαμε στό ἐπόμενον τεύχος μας ἀπὸ τόν "Ο.Τ." 07.02.03 τό κείμενο τοῦ π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ, σχόλιο στήν "Καθολικὴ"